

Sygn. akt V W 1985/13

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 czerwca 2014 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie V Wydział Karny

w składzie:

Przewodnicząca SSR Klaudia Milek

Protokolant: Beata Lechowicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 15 kwietnia 2014 r., 8 maja 2014 r. i 18 czerwca 2014 r. sprawy, przeciwko P. K. s. J. i J. z d. K. ur. (...) w W.

obwinionego o to że:

7 kwietnia ok. godz 12:40 w W. w restauracji (...) mieszczącej się w (...) przy Alejach (...) bez zamiaru uiszczenia należności wyłudził pożywienie i napój o łącznej wartości 37,80 zł, na szkodę restauracji (...) to jest o wykroczenie z art. 121 par. 2 k.w.

orzeka

- 1) Obwinionego P. K. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 121 par 2 kw w zw z art. 17 par 2 kw odstępuje od wymierzenia kary wobec obwinionego .
- 2) Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. W. P. kwotę 252 (dwieście pięćdziesiąt dwa) złote powiększoną o stawkę podatku VAT tytułem obrony z urzędu.
- 3) Zwalnia oskarżonego od opłaty , koszty postępowania przejmują na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt V W 1985/13

UZASADNIENIE

P. K. został obwiniony o to, że w dn. 07.04.2013r. ok. godz.12:40 w W. w restauracji (...) mieszczącej się w(...)R. przy ul. (...) bez zamiaru uiszczenia należności wyłudził pożywienie i napój o łącznej wartości 37,80 zł, na szkodę restauracji (...), to jest za wykroczenie z: art. 121 §2 KW

Na podstawie zgromadzonego i ujawnionego w toku rozprawy głównej materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 7 kwietnia 2013 roku około godz. 12:00 P. K. udał się samotnie do restauracji (...) mieszczącej się w Centrum Handlowym (...) przy ul. (...), gdzie zamówił przystawkę ziemniaczane łódeczki, hit mix, krem brulee, pepsi o pojemności 0,3 l oraz dwa dodatkowe sosy. Gdy o godz. 12:40 kelner wydrukował rachunek na kwotę 37,80 zł. P. K. oświadczył, iż musi udać się do toalety i po powrocie zapłaci należność. Gdy pracownicy restauracji odmówili jego prośbie, okazało się, iż nie posiada on przy sobie żadnych pieniędzy ani dowodu osobistego. Na miejsce zdarzenia została wezwana Policja.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: wyjaśnień obwinionego P. K. /k. 9/, zeznań świadka E. K. /k. 69, 3v/, protokołu ustnego przyjęcia zawiadomienia o wykroczeniu /k. 2/, oświadczenia /k. 7/ oraz opinii sądowo-psychiatrycznej /k. 34-37/

Przesłuchiwany w postępowaniu wyjaśniającym obwiniony P. K. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wskazał, iż w dniu zdarzenia był bardzo zdenerwowany, dlatego postanowił zjeść coś dobrego. Nie wiedział jednak, iż nie posiada on przy sobie pieniędzy. Jednocześnie wyraził on żal z powodu swojego zachowania. /k. 9 wyjaśnienia obwinionego P. K./

P. K. ma 29 lat. Jest kawalerem. Nie posiada na swoim utrzymaniu żadnych osób. Obecnie pozostaje bez pracy. Jest na utrzymaniu brata. Nie był leczony odwykowo ani neurologicznie. Był leczony w (...). /k. 9 wyjaśnienia obwinionego P. K./

Sąd zważył, co następuje:

Uwzględniając przeprowadzone i ujawnione w sprawie dowody, uznać należy, iż sprawstwo i wina P. K. odnośnie zarzucanego mu wykroczenia szalbierstwa są oczywiste i nie może budzić żadnych wątpliwości.

Sąd dał w pełni wiarę wyjaśnieniom obwinionego, w których przyznał się on do zarzucanego mu czynu, jednocześnie wskazując okoliczności i przyczyny jego popełnienia. Jego wyjaśnienia w tym zakresie korespondują z pozostałym zgromadzonym w niniejszej sprawie materiałem dowodowym. Dlatego Sąd nie miał najmniejszych wątpliwości co do sprawstwa P. K. odnośnie przedmiotowego wykroczenia.

Wyjaśnienia obwinionego są w pełni zgodne z zeznaniami naocznego świadka zdarzenia E. K., która w dniu zdarzenia wykonywała obowiązki służbowe menadżera w restauracji (...) mieszczącej się w Centrum Handlowym (...) przy ul. (...) w W.. Około godz. 12:00 zauważyła ona, iż do restauracji przyszedł mężczyzna, który zajął miejsce przy stoliku. Był on sam. U kelnera zamówił on przystawkę ziemniaczane łódeczki, hit mix, krem brulee, pepsi o pojemności 0,3 l oraz dwa dodatkowe sosy. O godz. 12:40 kelner wydrukował rachunek na kwotę 37,80 zł. Gdy poprosił o uiszczenie rachunku, mężczyzna ten oświadczył, iż musi iść do toalety i po powrocie zapłaci należność. Pracownicy restauracji nie zgodzili się na jego propozycję, nalegając na zapłatę przed opuszczeniem restauracji. Mężczyzna wówczas oświadczył, iż nie posiada przy sobie żadnych pieniędzy oraz dokumentu tożsamości. W czasie zdarzenia był on opanowany i grzeczny. Czekał na miejscu zdarzenia na przyjazd Policji. /k. 69, 3v zeznania świadka E. K./

Zdaniem Sądu zeznania świadka E. K. należało uznać za logiczne i spójne, odpowiadają zasadom doświadczenia życiowego i korespondują z notoryjnością spraw podobnych. Są one w pełni zgodne z wyjaśnieniami obwinionego, który przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

Z uwagi na uzasadnioną wątpliwość co do poczytalności obwinionego (wobec informacji o jego leczeniu w (...)), Sąd postanowił dopuścić dowód z opinii biegłego lekarza psychiatry na okoliczność czy w chwili czynu obwiniony mógł rozpoznać jego znaczenie lub pokierować swoim postępowaniem ewentualnie czy zdolność rozpoznania znaczenia czynu lub kierowania postępowaniem była w znacznym stopniu ograniczona oraz czy poczytalność obwinionego w chwili czynu budzi wątpliwości.

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego biegła sądowa z zakresu psychiatrii G. G. ustaliła, iż obwiniony P. K. wychowywał się w rozbitej rodzinie. Naukę kontynuował w (...). Sprawiał istotne problemy wychowawcze: kradzieże, ucieczki z domu, konflikty w domu, szkole i miejscach pracy. Następnie przebywał on w ośrodku (...) oraz w Pensjonacie św. Ł.. Rozpoczął starania o (...). Do (...) zgłosił się przede wszystkim w celu załatwienia spraw rentowych i socjalnych. Czasem otrzymywał recepty na niewielkie dawki H. i A.. Leki przyjmował nieregularnie. Diagnostyka psychologiczna wykazała u niego obniżony poziom intelektu oraz cechy organicznego uszkodzenia o.u.n. W trakcie wizyt nie zaobserwowano u niego objawów psychotycznych. Z akt sprawy wynika, iż był on już karany sądownie. W czasie przesłuchania podawał on rzeczowe wyjaśnienia na temat zarzucanego mu czynu.

Biegła sądowa rozpoznała P. K. organiczne zaburzenia zachowania i osobowości u osoby z ociążalnością umysłową. Oceniała, iż stan psychiczny P. K. w odniesieniu do zarzucanego mu czynu nie znosił, ale ograniczał w stopniu znacznym jego zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swym postępowaniem. W opinii biegłej, poczytalność obwinionego w czasie czynu była ograniczona w stopniu znacznym, w rozumieniu art. 17 § 2 kw, ze względu na obniżony poziom intelektu i istotne zaburzenia osobowości wynikające ze zmian organicznych o.u.n. i przejawiające się m. in. gorszą kontrolą zachowań impulsywnych. Zdaniem biegłej P. K. mógł brać udział w czynnościach procesowych w obecności obrońcy. /k. 34-37 opinia sądowo-psychiatryczna/

Sąd ocenił sporządzoną przez biegłą opinię jako rzetelną, jasną i pełną. Zdaniem Sądu zachowuje ona walor przydatności w niniejszym postępowaniu. Nie zawiera ona wewnętrznych sprzeczności. Biegła posługiwała się w niej logicznymi argumentami. Opinia sporządzona została przez biegłą z wieloletnim stażem i nie została zakwestionowana przez żadną ze stron.

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się również na zebranych w sprawie dowodzie z dokumentów w postaci protokołu ustnego przyjęcia zawiadomienia o wykroczeniu /k. 2/ oraz oświadczenia obwinionego P. K. /k. 8/. Dokumenty te ze względu na swój charakter i rzeczowy walor nie budziły wątpliwości Sądu co do ich wiarygodności oraz faktu, na którego okoliczność zostały sporządzone oraz ze względu na okoliczności, które same stwierdzały. Żadna ze stron nie kwestionowała przy tym ich zgodności ze stanem faktycznym, zaś Sąd nie znalazł powodów, które podważałyby ich wiarygodność.

Obwinionemu P. K. zarzucono popełnienie czynu określonego w art. 121 § 2 Kodeksu Wykroczeń.

Wykroczenie szalbierstwa określonego w art. 121 § 2 popełnia m. in. ten, kto bez zamiaru uiszczenia należności wyludza pożywienie lub napój w zakładzie żywienia zbiorowego. Czyn ten jest szczególnym rodzajem oszustwa. Charakteryzuje się on działaniem polegającym na wykorzystaniu podstępnie wytworzonej sytuacji. Przedmiotem szalbierstwa jest cudze dobro majątkowe, a sprawca jest świadom, że świadczenie jest płatne z reguły bezzwłocznie bądź przy wyrażeniu woli skorzystania z niego. Przy szalbierstwie sprawca wykorzystuje nieświadomość pokrzywdzonego, a wolą sprawcy jest bezpłatne skorzystanie ze świadczenia (wykonywanego przez pokrzywdzonego) przy świadomości, że usługa ta jest płatna. Strona podmiotowa wykroczenia z art. 121 § 2 kw. przewiduje umyślność w zamiarze bezpośrednim. Jest to wykroczenie powszechne.

Nie ulega wątpliwości, iż P. K. w dniu 7 kwietnia 2013 roku udał się do restauracji (...) mieszczącej się w(...)R. przy ul. (...), gdzie zamówił pożywienie i napój o łącznej wartości 37,80 zł. Około godz. 12:40, gdy kelner przyniósł mu rachunek, odmówił on zapłaty, twierdząc, iż rachunek ureguluje po przyjeździe z toalety. Gdy pracownicy restauracji odmówili jego prośbie, okazało się, iż nie posiada on przy sobie żadnych pieniędzy.

Reasumując, Sąd uznał, że obwiniony P. K. w dn. 7 kwietnia 2013 roku ok. godz. 12:40 w W. w restauracji (...) mieszczącej się w (...)R. przy ul. (...) bez zamiaru uiszczenia należności wyludził pożywienie i napój o łącznej wartości 37,80 zł, na szkodę restauracji (...), to jest popełnienia wykroczenia z art. 121 § 2 kw.

Uznając winę obwinionego, Sąd jednocześnie odstąpił od wymierzenia P. K. kary. Na mocy art. 17 § 2 kw jeżeli w czasie popełnienia wykroczenia zdolność rozpoznawania znaczenia czynu lub kierowania postępowaniem była w znacznym stopniu ograniczona, można odstąpić od wymierzenia kary lub środka karnego.

W niniejszej sprawie biegła psychiatra stwierdziła, iż o stan psychiczny obwinionego ograniczał w stopniu znacznym jego zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swym postępowaniem. Choć stan taki nie wyłącza odpowiedzialności P. K., to zważyć należy, iż znaleźć musi swoje odzwierciedlenie przy ocenie stopnia winy obwinionego, który nie w pełni zdawał sobie sprawę ze znaczenia swojego zachowania. W konsekwencji przyjąć należy, iż stopień winy, a co za tym idzie karygodność czynu, jakich dopuścił się P. K., nie jest znaczna. Reasumując, w ocenie Sądu opisane przesłanki stanowiły podstawę do odstąpienia od wymierzenia obwinionemu kary.

O wynagrodzeniu za pomoc prawną udzieloną przez obrońcę ustanowionego z urzędu Sąd orzekł na podstawie art. 29 ust. 1 Ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze w zw. z § 14 ust. 2 pkt 2, § 16 i § 2 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Bazując na treści art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw i art. 17 ust. 1 i 2 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych, Sąd zwolnił obwinionego od ponoszenia kosztów procesu, wydatkami obciążając Skarb Państwa.

Mając powyższe na względzie orzeczono jak w sentencji.